

***Konwencja w sprawie polepszenia losu rannych wojskowych w armiach w polu będących,
Genewa, 22 sierpnia 1864 r.***

*(Prawo międzynarodowe i historia dyplomatyczna. Wybór dokumentów, wstęp i opracowanie
L. Gelberg, PWN, Warszawa 1954, t. I, s. 105-106)*

Artykuł 1

Ambulanse i szpitale wojskowe będą uznane za neutralne i jako takie chronione i szanowane przez strony wojujące tak długo, póki w nich znajdować się będą chorzy albo ranni. Neutralność ustałaby, gdyby te ambulanse czy te szpitale chronione były przez siłę zbrojną.

Artykuł 2

Personel szpitali i ambulansów obejmujący intendenturę, służby zdrowia, administracji i transportu rannych jako też kapelanów korzystać będzie z dobrodziejstw neutralności, o ile będzie spełniał swe funkcje i póki będą ranni wymagający starania i pomocy.

Artykuł 3

Osoby oznaczone w poprzednim artykule będą mogły nawet po zajęciu przez nieprzyjaciela pełnić swe czynności w szpitalu lub ambulansie, który obsługują, albo usunąć się, by powrócić do oddziału, do którego należą. W tym wypadku, gdy osoby te zaprzestaną swych czynności staraniem armii zajmującej będą odesłane do nieprzyjacielskich straży przednich.

Artykuł 4

Ponieważ sprzęt szpitali wojskowych podlega prawu wojny, osoby przydzielone do tych szpitali będą mogły oddalając się zabrać tylko te przedmioty, które stanowią ich własność osobistą. Natomiast ambulanse w tych samych warunkach zatrzymują swój sprzęt.

Artykuł 5

Mieszkańcy kraju, którzy nieść będą pomoc rannym, będą uszanowani i pozostaną wolni. Zadaniem dowódców stron wojujących będzie zawiadomić mieszkańców o odwołaniu się do ich humanitaryzmu i o związanej z tym ich neutralności.

Ranny przyjęty i pielęgnowany w domu stanowi jego ochronę. Mieszkaniec, który przyjmie do domu rannych, będzie zwolniony od kwaterunku oraz od części kontrybucji wojennych, jakie zostały nałożone.

Artykuł 6

Wojskowi ranni lub chorzy będą zabrani i pielęgnowani bez względu na to, do jakiego narodu należą. Wodzowie naczelni będą mogli odesłać natychmiast do nieprzyjacielskich straży przednich – żołnierzy nieprzyjacielskich rannych podczas walki, o ile okoliczności na to pozwolą i za zgodą obu stron. Inni będą mogli również być odesłani pod warunkiem, że nie chwycą ponownie za broń przez cały czas wojny. Transporty ewakuacyjne oraz kierujący nimi personel znajdować się będą pod osłoną bezwzględnej neutralności.

Artykuł 7

Dla szpitali, ambulansów i transportów ewakuacyjnych przyjęta będzie jednolita flaga odróżniająca. Towarzyszyć jej winna zawsze flaga narodowa. Personel zneutralizowany będzie mógł również założyć opaski, lecz ich wydawanie pozostawione będzie władzy wojskowej. Flaga i opaska mieć będą czerwony krzyż na białym polu.

Artykuł 8

Szczegóły wykonania konwencji niniejszej określone będą przez wodzów naczelnych armii walczących stosownie do instrukcji rządów i zgodnie z zasadami ogólnymi wyrażonymi w tej konwencji.

Artykuł 9

Wysokie Umawiające się Mocarstwa zgodziły się podać niniejszą konwencję do

wiadomości rządów, które nie mogły wydelegować pełnomocników na konferencję międzynarodową w Genewie, zapraszając je do przystąpienia: w tym celu protokół pozostaje otwarty.

(Artykuł 10 – opuszczono)